

Marie Pospíchalová

Marie Pospíchalová se narodila 9. listopadu 1940 v Počátkách jako jedno z dvojčat. Její sestra neměla bohužel takové štěstí jako ona a nedožila se ani dalšího dne. Z pěti sester byla prvorozená. Své dětství prožila v Horní Cerekvi, kde si také odchodila povinnou školní docházku, která na rozdíl od té naší trvala pouhých osm let. Z dětství má nespočet vzpomínek, ať už na dobu ze školních lavic, nebo na všechny lumpárny, které s kamarády vyváděla.

Její velkým snem bylo studovat ekonomiku, avšak i přes její výborné akademické výsledky jí režim neumožnil studovat. V cestě jí stál fakt, že její tatínek byl tzv. reakcionář (jednodušeji řečeno nepodporoval tehdejší režim a nehodlal se k němu jakkoli hlásit) – jako živnostník chtěl nadále pokračovat v práci soukromě, což neodpovídalo tehdejší ideologii. Jednou z Mariiným temnějších vzpomínek, na kterou nerada vzpomíná je i to, jak právě členové StB chodili k tatínkovi do dílny, zastrašovali ho, a přesvědčovali, ať se k nim co nejdříve přidá, nebo to pro něj špatně skončí. Avšak Mariin tatínek si stál za svým, nenechal se a zůstal soběstačný. Pro jeho dceru to však znamenalo zákaz studia toho, co si tak moc přála. Rozhodla se proto pro studium Gymnázia v Pelhřimově.

Po maturitě Marie pracovala dočasně ve firmě, kde pletla svetry. Později se však přestěhovala do Studené, kde začala pracovat ve stále fungující firmě na výrobu knoflíků, ve Stylu. Této práci zůstala věrná celý svůj život. Tam také poznala svého jediného manžela, se kterým později měli tři děti: Mirka (1963), Janu (1965) a Karla (1971). Ve Stylu si vyzkoušela téměř všechny pozice a dopracovala se až na post ekonomky. V roce 1978 vystřídala tehdy zesnulého ekonoma. Pro tuto pozici si musela dodělat družstevní školu v Jílovišti u Prahy, kterou navštěvovala téměř dva a půl roku. Jako ekonomka pracovala až do 55 let, kdy odešla do důchodu. V tuto dobu si také udělala řidičský průkaz, aby se mohla starat o nemocného tatínka.

Marie si dnes užívá života, jak to jen jde. Jezdí na dovolené, setkává se s přáteli ze školy, chodí cvičit, jezdí do divadla, organizuje dobrovolné hasiče ve Studené...zkrátka žije aktivnější život než mnozí výrazně mladší lidé. Všichni bychom si měli užívat života jako Marie, dokud máme ještě tu možnost, a dělat v životě to, co náš opravdu naplňuje a dělá šťastnými, a jít si za svými cíli, neboť přesně jak říká Marie: „Každý by si měl jít za svým, ať se vám to třeba nepovede hned.“

